

פרק י"ט:

דוד בוכה וכועס על מות אבשלום ואומר: "בני אבשלום, בני בני אבשלום, מי ייתן מותי תחתך, אבשלום בני בני". יואב שומע על אבלו של דוד. באותו יום, תשועת העם הפכה לאבל, כי דוד התאבל על בנו. עמ"י חוזר לעיר בשקט ובגניבה. יואב בא לדוד ואומר לו שהוא מבייש את עבדיו וחיליו. הוא שונא את מי שעליו לאהוב ואוהב את מי שעליו לשנוא. וכעת, על דוד לצאת אל עבדיו, כי אחרת, כולם יעזבו אותו והוא יישאר לבד. דוד קם ויושב בשער וכל העם שומע שדוד יושב בשער, עמ"י מגיע לפני דוד ואילו אלו שהיו עם אבשלום ברחו לבתיהם כי פחדו. העם רוצה את דוד ואומר – המלך דוד הציל אותנו מכל אויבנו, ברח מפני אבשלום ואבשלום שאנו המלכנו – מת במלחמה. אז למה אנו מחכים ולא קוראים לדוד שימלוך עלינו?

דוד שולח לצדוק ולאביתר הכהנים ושואלם – מדוע אינכם עושים כלום להשבת המלך? הרי אתם אחי! ואף לעמשא בן יתר הוא שולח להודיע שהוא נותן לו את תפקידו של יואב – שר צבא. ואכן, שבט יהודה בא ומבקש מדוד ועבדיו לשוב ולמלוך. דוד מגיע לירדן ושבט יהודה מגיע לגלגל על מנת לעזור למלך לעבור את הירדן (דבר המסמל כבוד). שמעי בן גרא יורד עם שבט יהודה לקראת דוד, נופל לרגליו ומבקש מדוד לסלוח לו על דבריו. והנה – היום הוא ירד ראשון משבטו על מנת לקבל את פני המלך.

אומר אבישי בן צרויה לדוד – האם בגלל זה לא נהרוג את שמעי? הרי הוא קילל את משיח ה'!

אומר דוד לאבישי – מדוע אתם מפריעים לי בני צרויה – היום הומלכתי וכבר אהרוג אדם מישראל? דוד נשבע לשמעי שלא יהרוג אותו. מפיבושת גם מתקרב אל דוד, אך הוא בא בצורה מרושלת, בבגדים מלוכלכים וכד'. שואלו דוד – מדוע לא באת איתי?

עונה מפיבושת – עבדי רימה אותי. הוא אמר לי שהוא לוקח את החמור כדי לבוא אליך, שהרי אני פיסח ולבסוף, הוא ריכל עלי באוזניך והרי, כל בית אבי ניסה להרגך ואתה בכל זאת דאגת לי ומדוע שאמרוד בך? אומר דוד – התכוונתי שאתה וציבא תחלקו את השדה ביניכם. אומר מפיבושת – כעת, כשהמלך בביתו, לא אכפת לי שציבא ייקח הכל.

ברזילי הגלעדי מגיע לירדן ללוות את המלך – ברזילי בן 80 שנה, אדם עשיר מאוד שכלכל את המלך כשהיה במחנים. דוד אומר לברזילי שיעבור איתו את הירדן, ודוד ידאג לו. אומר ברזילי – כמה עוד נשאר לי לחיות שאעלה עם המלך לירושלים? היום אני בן 80 שנה. האם כשאגיע לביתך אהנה מחוש הטעם ואבדיל בין מאכל טעים לשאינו טעים? (כלומר – אהיה מאוד מאוד מבוגר). מדוע אהיה למעמסה על המלך? אני מעדיף להישאר בעירי ואמות ואקבר ליד אבי ואמי ובני, כמהם, יעבור עם המלך. דוד מסכים לכך, מברך את ברזילי, ברזילי חוזר לעירו ודוד ממשיך עם כמהם.

לאחר שדוד עבר את הירדן, באים אליו כל עמ"י ושואלים אותו – מדוע אנשי יהודה "גנבו" אותך והעבירו אותך את הירדן? עונה שבט יהודה – דוד קרוב אלינו שהרי, הוא משבטנו ומדוע אתם כועסים? האם הפסדתם בכך משהו? עונה עמ"י לשבט יהודה – אנו 10 שבטים וזה יותר משבט אחד ואנו היינו צריכים להיות הראשונים שמקבלים את פני המלך. (דברים אלה של עם ישראל גרמו לריב בין השבטים, אך זה לא מפורט בפסוקים).